

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 149/2013 AL COMISIEI

din 19 decembrie 2012

de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽²⁾, în special articolul 4 alineatul (4), articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatul (4), articolul 8 alineatul (5), articolul 10 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (14),

întrucât:

(1) Ar trebui furnizat un cadru care să cuprindă normele aplicabile obligației de compensare, aplicarea acesteia, posibile excepții și tehnici de atenuare a riscurilor care trebuie stabilite în cazurile în care nu se poate realiza compensarea printr-o contraparte centrală (CPC). În vederea asigurării coerenței între aceste dispoziții, care ar trebui să intre în vigoare în același timp, și pentru a asigura părților interesate și în special persoanelor supuse acestor obligații o imagine cuprinzătoare în privința dispozițiilor și un acces eficient la acestea, este de dorit ca cele mai multe dintre standardele tehnice de reglementare obligatorii în temeiul titlului II din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 să fie incluse într-un singur regulament.

(2) Având în vedere natura mondială a pieței de instrumente financiare derivate extrabursiere, prezentul regulament ar trebui să țină cont de orientările și recomandările relevante convenite la nivel internațional referitoare la reformele pieței de instrumente financiare derivate extrabursiere și la compensarea obligatorie, precum și de normele aferente elaborate în alte jurisdicții. Cadrul de stabilire a obligației de compensare ține în special cont de cerințele privind compensarea obligatorie publicate de Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare. Acest lucru va sprijini cât mai mult convergența cu abordarea din alte jurisdicții.

(3) În vederea identificării cu claritate a unui număr limitat de concepte care derivă din Regulamentul (UE)

nr. 648/2012, precum și pentru precizarea condițiilor tehnice necesare pentru elaborarea prezentului standard tehnic, ar trebui definiți o serie de termeni.

(4) Un acord de compensare indirectă nu ar trebui să expună o CPC, un membru compensator, un client sau un client indirect unui risc suplimentar de contraparte, iar activele și pozițiile clientului indirect ar trebui să beneficieze de un nivel adecvat de protecție. Prin urmare, este esențial ca orice tip de acorduri de compensare indirectă să respecte condițiile minime pentru asigurarea siguranței acestora. În acest scop, părțile implicate în acorduri de compensare indirectă sunt supuse unor obligații specifice. Astfel de acorduri depășesc relația contractuală dintre clienții indirecti și clientul unui membru compensator care furnizează servicii de compensare indirectă.

(5) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede obligația ca o CPC să fie un sistem desemnat în temeiul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare ⁽³⁾. În consecință, membrii compensatori ai CPC ar trebui să fie considerați participanți în sensul directivei respective. Prin urmare, pentru a asigura clienților indirecti un nivel de protecție echivalent cu cel acordat clienților în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, este necesar să se asigure că acei clienți care furnizează servicii de compensare indirectă sunt instituții de credit, firme de investiții sau instituții de credit ori firme de investiții echivalente dintr-o țară terță.

(6) Ar trebui stabilite acorduri privind compensarea indirectă care să garanteze că clienții indirecti pot obține un nivel de protecție echivalent cu cel al clienților direcți în cazul incapacității de îndeplinire a unor obligații. Într-o situație de incapacitate de îndeplinire a unor obligații ale unui membru compensator care facilitează un acord de compensare indirectă, clienții indirecti ar trebui incluși în transferul de poziții ale clienților către un membru compensator alternativ în temeiul cerințelor în materie de portabilitate instituite de articolele 39 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Garanții adecvate împotriva incapacității îndeplinirii obligațiilor clienților ar trebui să existe, de asemenea, în cadrul acordurilor privind compensarea indirectă și ar trebui să permită transferul pozițiilor clienților indirecti către un furnizor alternativ de servicii de compensare.

⁽¹⁾ Aviz nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽²⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

⁽³⁾ JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

- (7) Deoarece acordurile de compensare indirectă pot produce riscuri specifice, toate părțile incluse într-un acord de compensare indirectă, inclusiv membrii compensatori și CPC, ar trebui să identifice, să monitorizeze și să gestioneze periodic orice riscuri semnificative care decurg din acordurile în cauză. Este deosebit de importantă în acest context comunicarea informațiilor între clienții care furnizează servicii de compensare indirecte și membrii compensatori care facilitează aceste servicii. Membrii compensatori ar trebui să utilizeze informațiile furnizate de clienți numai pentru scopuri legate de gestionarea riscurilor și ar trebui să prevină utilizarea abuzivă a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, inclusiv prin recurgerea la bariere eficiente între diversele departamente ale unei instituții financiare, pentru evitarea conflictelor de interese.
- (8) Atunci când autorizează o CPC să compenseze o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere, autoritatea competentă are obligația de a trimite o notificare Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP). Această notificare ar trebui să includă informații detaliate care sunt necesare AEVMP pentru desfășurarea procesului de evaluare, inclusiv informații privind lichiditatea și volumul clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere. Deși informațiile se transmit dinspre autoritatea competentă către AEVMP, CPC care a solicitat autorizarea ar trebui să furnizeze inițial informațiile necesare autorităților competente, care pot completa ulterior aceste informații.
- (9) Deși este posibil să nu fie întotdeauna disponibile toate informațiile care trebuie incluse în notificarea transmisă AEVMP de către autoritatea competentă în scopul îndeplinirii obligației de compensare, în special în ceea ce privește produsele noi, ar trebui furnizate estimările disponibile, inclusiv o precizare clară a ipotezelor cu care s-a operat. Notificarea ar trebui să conțină, de asemenea, informații referitoare la contrapărți, cum ar fi tipul și numărul acestora, pașii necesari pentru începerea compensării cu o CPC, capacitatea juridică și operațională a acestora sau cadrul de administrare a riscurilor al acestora, pentru a permite AEVMP să evalueze capacitatea contrapărților active de a se conforma obligației de compensare fără perturbarea pieței.
- (10) Notificarea transmisă de autoritatea competentă către AEVMP ar trebui să conțină informații privind gradul de standardizare, lichiditatea și disponibilitatea prețurilor, pentru ca AEVMP să poată evalua dacă o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere ar trebui să facă obiectul obligației de compensare. Criteriile referitoare la standardizarea condițiilor contractuale și a proceselor operaționale aferente unei clase relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere sunt un indicator al standardizării condițiilor economice ale unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere, întrucât condițiile contractuale și procesele operaționale pot fi standardizate numai atunci când condițiile economice în cauză sunt standardizate. Criteriile referitoare la lichiditate și disponibilitatea prețurilor sunt evaluate de AEVMP din puncte de vedere diferite decât cele utilizate pentru evaluarea efectuată de autoritatea competentă cu ocazia autorizării CPC. În acest context, lichiditatea este evaluată într-o perspectivă mai largă și diferă de lichiditatea după ce s-ar aplica obligația de compensare. În particular, faptul că un contract este suficient de lichid încât să fie compensat printr-o CPC nu implică neapărat că acesta ar trebui să fie supus obligației de compensare. Evaluarea AEVMP nu ar trebui să copieze sau să dubleze analiza realizată deja de autoritatea competentă.
- (11) Informațiile care trebuie furnizate de autoritatea competentă în scopul îndeplinirii obligației de compensare ar trebui să permită AEVMP să evalueze disponibilitatea informațiilor privind prețurile. În această privință, accesul unei CPC la informații privind prețurile la un moment dat nu înseamnă că participanții la piață ar putea avea acces la informațiile privind prețurile în viitor. Drept urmare, faptul că o CPC are acces la informațiile privind prețurile necesare pentru gestionarea riscurilor aferente compensării contractelor derivate dintr-o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere nu implică automat că această clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere ar trebui să fie supusă obligației de compensare.
- (12) Nivelul detaliilor disponibile în registrul cu clase de contracte derivate extrabursiere supuse obligației de compensare depinde de relevanța acestor detalii pentru identificarea fiecărei clase de contracte derivate extrabursiere. Drept urmare, nivelul detaliilor din registru poate fi diferit pentru diversele clase de contracte derivate extrabursiere.
- (13) Dacă s-ar permite accesul mai multor CPC la un loc de tranzacționare, s-ar putea mări accesul participanților la respectivul loc de tranzacționare, consolidând astfel lichiditatea globală. În astfel de împrejurări este totuși necesar să se precizeze noțiunea de fragmentare a lichidității în cadrul unui loc de tranzacționare, în cazul în care acest lucru poate amenința funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor pentru clasa de instrumente financiare care face obiectul cererii.
- (14) Evaluarea de către autoritatea competentă a locului de tranzacționare la care CPC a solicitat acces și de către autoritatea competentă a CPC ar trebui să se bazeze pe mecanismele disponibile pentru prevenirea fragmentării lichidității în cadrul unui loc de tranzacționare.
- (15) Pentru prevenirea fragmentării lichidității, toți participanții la un loc de tranzacționare ar trebui să poată compensa toate tranzacțiile efectuate între ei. Cu toate acestea, nu ar fi proporțional să se impună tuturor membrilor compensatori ai unei CPC existente să devină și membri compensatori ai oricărei CPC noi care deservește respectivul loc de tranzacționare. În cazul în care există entități care sunt membri compensatori ai ambelor CPC, acestea pot facilita transferul și compensarea tranzacțiilor executate de participanți la piață deserviți în mod separat de cele două CPC, pentru

a limita riscul de fragmentare a lichidității. Cu toate acestea, este important ca o cerere de a obține acces la un loc de tranzacționare de către o CPC să nu fragmenteze lichiditatea într-un mod care ar face să crească riscurile la care este expusă CPC existentă.

(16) În conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o solicitare de acces la un loc de tranzacționare din partea unei CPC nu ar trebui să necesite o interoperabilitate și, prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să impună interoperabilitatea ca singur mijloc de soluționare a problemei fragmentării lichidității. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui să interzică CPC să încheie benevol un astfel de acord dacă sunt îndeplinite condițiile necesare pentru realizarea unui astfel de acord.

(17) Pentru a stabili care contracte derivate extrabursiere pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile legate direct de activitatea comercială sau de finanțare a trezoreriei, contrapărțile nefinanciare ar trebui să aplice unul dintre criteriile prevăzute în prezentul regulament, inclusiv definiția contabilă bazată pe normele din standardele internaționale de raportare financiară (IFRS). Definiția contabilă poate fi utilizată de contrapărți chiar dacă acestea nu aplică normele IFRS. Pentru contrapărțile nefinanciare care pot utiliza norme contabile locale, este de așteptat ca majoritatea contractelor clasificate drept acoperire a riscurilor în conformitate cu aceste norme contabile locale să corespundă cu definiția generală a riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei prevăzută în prezentul regulament.

(18) În anumite cazuri, se poate întâmpla să nu fie posibilă acoperirea unui risc prin utilizarea unui contract derivat cu legătură directă, cu alte cuvinte a unui contract cu exact același activ suport și aceeași dată de compensare ca ale riscului acoperit. Într-un astfel de caz, contrapartea nefinanciară ar putea recurge la acoperirea prin substituent, utilizând un instrument strâns corelat pentru a-și acoperi expunerea, cum ar fi un instrument cu un activ suport diferit, dar foarte apropiat din punctul de vedere al comportamentului economic. În plus, anumite grupuri de contrapărți nefinanciare care încheie contracte derivate extrabursiere prin intermediul unei entități unice pentru a-și acoperi riscurile raportat la riscurile globale ale grupului pot utiliza acoperirea riscurilor la nivel macro sau de portofoliu. Aceste contracte derivate extrabursiere la nivel macro, de portofoliu sau prin substituent pot reprezenta acoperire a riscurilor în sensul prezentului regulament și ar trebui evaluate în funcție de criteriile de stabilire a contractelor derivate extrabursiere care reduc în mod obiectiv riscurile.

(19) Un risc poate evolua în timp și, pentru adaptarea la evoluția riscului, poate fi necesar ca acele contracte derivate extrabursiere care au fost executate inițial pentru reducerea riscurilor referitoare la activitatea comercială sau de finanțare a trezoreriei să fie contrabalansate prin utilizarea unor contracte derivate extrabursiere suplimentare. Drept urmare, acoperirea unui risc poate fi obținută printr-o combinație de contracte derivate extrabursiere, inclusiv contracte derivate extrabursiere ce contrabalansează contractele derivate extrabursiere care și-au pierdut legătura cu riscurile comerciale sau de finanțare a trezoreriei.

(20) Gama riscurilor direct legate de activitățile comerciale și de finanțare a trezoreriei este foarte largă și variază de la un sector economic la altul. Riscurile legate de activitățile comerciale sunt de obicei asociate contribuțiilor la funcția de producție a unei societăți, precum și produselor și serviciilor pe care le vinde sau le furnizează aceasta. Activitățile de finanțare a trezoreriei se referă de obicei la gestionarea finanțării pe termen scurt și lung a unei entități, inclusiv a datoriei acesteia, și la modalitățile în care aceasta își investește resursele financiare pe care le generează sau le deține, inclusiv la gestionarea numerarului. Finanțarea trezoreriei și activitățile comerciale pot fi afectate de surse comune de risc, cum ar fi riscul valutar, prețul mărfurilor, inflația sau riscul de credit. Având în vedere că contractele derivate extrabursiere sunt încheiate pentru acoperirea unui anumit risc, la analiza riscurilor direct legate de activitățile comerciale sau de finanțare a trezoreriei aceste riscuri ar trebui definite în mod consecvent, astfel încât să fie acoperite ambele activități. În plus, separarea celor două concepte ar putea avea consecințe neprevăzute, având în vedere că, în funcție de sectorul în care își desfășoară activitatea contrapărțile nefinanciare, un anumit risc ar fi acoperit în cadrul finanțării de trezorerie sau al activității comerciale.

(21) Pragurile de compensare ar trebui stabilite ținând cont de relevanța sistemică a riscurilor conexe, dar este important să se considere că contractele derivate extrabursiere care reduc riscurile sunt excluse din calculul pragurilor de compensare și că pragurile de compensare permit o excepție de la principiul obligației de compensare pentru contractele derivate extrabursiere care pot fi considerate ca nefiind încheiate pentru scopuri de acoperire a riscurilor. Mai concret, valoarea pragurilor de compensare ar trebui revizuită periodic și ar trebui stabilită în funcție de clasa de contracte derivate extrabursiere. Clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere în scopul pragurilor de compensare pot fi diferite de clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere în scopul obligației de compensare. La stabilirea valorii pragurilor de compensare ar trebui să se acorde atenția cuvenită nevoii de a defini un indicator unic care să reflecte relevanța sistemică

a sumei pozițiilor nete și a expunerilor pentru fiecare contraparte și pentru fiecare clasă de active de instrumente financiare derivate extrabursiere. În plus, pragurile de compensare utilizate de contrapărți nefinanciare ar trebui să fie simplu de pus în aplicare.

- (22) Valoarea pragurilor de compensare ar trebui să fie stabilită luându-se în considerare relevanța sistemică a sumei pozițiilor și expunerilor nete pentru fiecare contraparte și pentru fiecare clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Ar trebui totuși să se considere că aceste poziții nete și expuneri sunt diferite de o expunere netă la nivelul contrapărților și la nivelul clasei de active. În plus, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, aceste poziții nete ar trebui însumate pentru a stabili datele care trebuie avute în vedere la stabilirea pragurilor de compensare. Quantumul care ar trebui avut în vedere la stabilirea pragurilor de compensare este valoarea totală brută rezultată din însumarea acestor poziții nete. Valoarea noțională brută rezultată din această însumare ar trebui utilizată ca referință pentru stabilirea pragurilor de compensare.
- (23) În plus, structura activității implicând instrumente financiare derivate extrabursiere a contrapărților nefinanciare conduce de obicei la un nivel scăzut de compensare (*netting*), întrucât contractele derivate extrabursiere sunt încheiate în aceeași direcție. Drept urmare, diferența dintre suma pozițiilor nete și a expunerilor pentru fiecare contraparte și pentru fiecare clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere ar fi foarte apropiată de valoarea brută a contractelor. Așadar, în vederea îndeplinirii obiectivului de asigurare a simplității, valoarea brută a contractelor derivate extrabursiere ar trebui utilizată drept substituent valabil al măsurii de care trebuie ținut cont pentru stabilirea pragului de compensare.
- (24) Având în vedere faptul că entitățile nefinanciare care nu depășesc pragul de compensare nu au obligația de a-și evalua la prețul pieței contractele derivate extrabursiere, nu ar fi rezonabil să se utilizeze această măsură pentru a stabili pragurile de compensare, întrucât acest lucru ar impune o sarcină excesivă contrapărților nefinanciare, care nu ar fi proporțională cu riscurile care ar sta la baza măsurii. În schimb, utilizarea valorii noționale a contractelor derivate extrabursiere ar permite o abordare simplă, care nu este expusă la evenimente exterioare în cazul entităților nefinanciare.
- (25) Depășirea uneia dintre aceste valori stabilite pentru o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere ar trebui să declanșeze depășirea pragului de compensare pentru toate clasele, deoarece contractele derivate extrabursiere de reducere a riscurilor sunt excluse din calculul pragului de compensare, consecințele depășirii pragului de compensare nu se referă doar la obligația de compensare, ci includ și tehnicile de atenuare a riscurilor, iar abordarea obligațiilor relevante în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012 aplicabile contrapărților nefinanciare ar trebui să fie simplă, având în vedere caracterul nesofisticat al celor mai multe dintre acestea.
- (26) În cazul contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate ar trebui să se aplice tehnici de atenuare a riscurilor, cum ar fi confirmarea rapidă. Confirmarea contractelor derivate extrabursiere se poate referi la unul sau mai multe acorduri-cadru, acorduri-cadru de confirmare sau la alte condiții standard. Aceasta poate lua forma unui contract executat prin mijloace electronice sau a unui document semnat de ambele contrapărți.
- (27) Este esențial ca contrapărțile să confirme condițiile aferente tranzacțiilor lor cât mai curând posibil după executarea tranzacției, în special atunci când tranzacția este executată sau prelucrată prin mijloace electronice, pentru a asigura o înțelegere comună și securitatea juridică a condițiilor tranzacției. În particular, contrapărțile care încheie contracte derivate extrabursiere nestandard sau complexe pot avea nevoie de implementarea unor instrumente pentru respectarea cerinței de confirmare rapidă a contractelor lor derivate extrabursiere. Confirmarea rapidă ar anticipa, de asemenea, evoluția practicilor de piață relevante din acest domeniu.
- (28) Pentru atenuarea în continuare a riscurilor, reconcilierea portofoliilor permite fiecărei contrapărți să întreprindă o analiză cuprinzătoare a unui portofoliu de tranzacții din punctul de vedere al contrapărții sale, pentru identificarea cu promptitudine a oricărei neînțelegeri referitoare la condițiile-cheie ale tranzacției. Aceste condiții ar trebui să includă evaluarea fiecărei tranzacții și pot include de asemenea alte detalii relevante, cum ar fi data intrării în vigoare, data programată a scadenței, data oricărei plăți sau decontări, valoarea noțională a contractului și moneda tranzacției, instrumentul suport, poziția contrapărților, convenția privind zilele de lucru și orice rate fixe sau variabile ale contractului derivat extrabursier.

- (29) Având în vedere diversele profiluri de risc și pentru ca reconcilierea portofoliilor să fie o tehnică de atenuare a riscurilor proporțională, frecvența reconcilierilor și dimensiunea portofoliului de avut în vedere ar trebui să fie diferite în funcție de natura contrapărților. Ar trebui să se aplice cerințe mai stricte contrapărților financiare și nefinanciare care depășesc pragul de compensare; pe de altă parte, ar trebui să se aplice o frecvență de reconciliere mai scăzută contrapărților nefinanciare care nu ar depăși pragul de compensare indiferent de categoria contrapărții care ar beneficia de asemenea de această reconciliere cu frecvență redusă pentru acea parte a portofoliului său.
- (30) Comprimarea portofoliului poate fi, de asemenea, un instrument eficient de atenuare a riscurilor, în funcție de circumstanțe cum ar fi dimensiunea portofoliului de tranzacții cu o anumită contraparte, data scadenței, scopul și gradul de standardizare al contractelor derivate extrabursiere. Contrapărțile financiare și nefinanciare care au un portofoliu de contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC după depășirea nivelului stabilit prin prezentul regulament ar trebui să dispună de proceduri de analizare a posibilității de utilizare a comprimării portofoliului care să le permită să își reducă riscul de credit al contrapărții.
- (31) Soluționarea litigiilor vizează atenuarea riscurilor care decurg din contracte care nu sunt compensate la nivel central. Atunci când încheie între ele tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere, contrapărțile ar trebui să fi convenit în privința unui cadru de soluționare a oricăror litigii conexe care ar putea apărea. Cadrul ar trebui să se refere la mecanisme de soluționare, precum arbitrarea de către un terț sau mecanisme de sondare a pieței. Scopul acestui cadru este să se evite escaladarea numărului de litigii nesoluționate și expunerea contrapărților la riscuri suplimentare. Litigiile ar trebui identificate, gestionate și comunicate în mod adecvat.
- (32) În scopul precizării condițiilor de piață care împiedică evaluarea la prețul pieței, este necesar să se precizeze piețele inactive. O piață poate fi inactivă dintr-o serie de motive, inclusiv atunci când nu au loc periodic tranzacții „în condiții obiective”, în sensul contabil al acestei expresii.
- (33) Prezentul regulament se aplică contrapărților financiare și contrapărților nefinanciare care depășesc pragul de compensare și ține cont de dispozițiile Directivei 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit⁽¹⁾, care stabilește de asemenea cerințele care trebuie respectate la evaluarea în funcție de un model.
- (34) Deși modelul utilizat pentru acest tip de evaluare poate fi elaborat intern sau extern, pentru a asigura un grad de responsabilitate adecvat, aprobarea modelului este sarcina consiliului de administrație sau a unui comitet delegat de acest consiliu.
- (35) Atunci când contrapărțile pot aplica exceptarea intragrup în urma notificării pe care au transmis-o autorităților competente, dar fără a aștepta încheierea termenului de neexprimare de obiecții de către autoritățile competente în cauză, este important să se asigure că autoritățile competente obțin la timp informații adecvate și suficiente pentru a evalua dacă ar trebui să obiecteze la utilizarea exceptării.
- (36) Dimensiunea, volumele și frecvența anticipate ale contractelor derivate extrabursiere intragrup pot fi determinate pe baza istoricului tranzacțiilor intragrup ale contrapărților, precum și pe baza modelului anticipat și a activității preconizate pentru viitor.
- (37) Atunci când contrapărțile aplică o exceptare intragrup, acestea ar trebui să comunice public informațiile, în vederea asigurării transparenței față de participanții la piață și de potențialii creditor. Acest lucru este important pentru potențialii creditor ai contrapărților din punctul de vedere al evaluării riscurilor. Comunicarea publică vizează prevenirea apariției unor percepții eronate, potrivit cărora contractele derivate extrabursiere ar fi compensate la nivel central sau ar face obiectul unor tehnici de atenuare a riscurilor atunci când acest lucru nu este adevărat.
- (38) Calendarul de realizare a confirmării rapide necesită eforturi de adaptare, inclusiv modificări ale practicilor de pe piață și consolidarea sistemelor informatice. Având în vedere că ritmul de adaptare la conformitate poate diferi în funcție de categoria de contrapărți și de clasa de active a instrumentelor financiare derivate extrabursiere, stabilirea unor date de aplicare progresive, care țin cont de aceste diferențe, ar permite consolidarea calendarului de confirmare pentru contrapărțile și produsele care ar fi gata mai rapid.
- (39) Standardele stabilite pentru reconcilierea și comprimarea portofoliilor sau pentru soluționarea litigiilor ar necesita stabilirea de către contrapărți a unor proceduri, a unor politici și a unor procese și modificarea documentației, ceea ce ar necesita timp. Intrarea în vigoare a cerințelor conexe ar fi întârziată pentru a acorda contrapărților timpul de care au nevoie pentru a adopta măsurile necesare în scopul conformității.
- (40) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP).

(¹) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

- (41) În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, AEVMP a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

GENERALITĂȚI

Articolul 1

Definiții

În scopul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

- (a) „client indirect” înseamnă clientul unui client al unui membru compensator;
- (b) „acord de compensare indirectă” înseamnă un set de relații contractuale între contrapartea centrală (CPC), membrul compensator, clientul unui membru compensator și un client indirect care permite clientului unui membru compensator să presteze servicii de compensare clientului indirect;
- (c) „confirmare” înseamnă consemnarea în scris a acceptării de către contrapărți a tuturor condițiilor unui contract derivat extrabursier.

CAPITOLUL II

ACORDURI DE COMPENSARE INDIRECTĂ

[Articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Articolul 2

Structura acordurilor de compensare indirectă

- (1) În cazul în care un membru compensator este gata să faciliteze compensarea indirectă, oricărui client al acestui membru compensator i se permite să furnizeze servicii de compensare indirectă unuia sau mai multora dintre propriii săi clienți, cu condiția ca clientul membrului compensator să fie o instituție de credit autorizată, o firmă de investiții sau o instituție de credit ori o firmă de investiție echivalentă dintr-o țară terță.
- (2) Condițiile contractuale ale unui acord de compensare indirectă sunt convenite între clientul unui membru compensator și clientul indirect, după consultarea cu membrul compensator în privința aspectelor care pot avea un impact asupra operațiunilor membrului compensator. Acestea includ obligațiile contractuale ale clientului de a onora toate obligațiile clientului indirect față de membrul compensator. Aceste obligații se referă numai la tranzacțiile care decurg din acordul de compensare indirectă, al căror domeniu de aplicare se consemnează în scris în mod clar în contractele convenite.

Articolul 3

Obligațiile CPC

- (1) Acordurile de compensare indirectă nu trebuie să fie supuse unor practici comerciale ale CPC care acționează ca barieră în calea încheierii acestora în condiții comerciale rezonabile. La cererea unui membru compensator, CPC ține o evidență și o contabilitate separate, care să permită fiecărui client să distingă, în cadrul conturilor deținute la CPC, între activele și pozițiile clientului, pe de o parte, și cele deținute în conturile clienților indirecti ai clientului, pe de altă parte.

- (2) CPC identifică, monitorizează și gestionează orice riscuri semnificative care decurg din acordurile de compensare indirectă care ar putea afecta rezistența CPC.

Articolul 4

Obligațiile membrilor compensatori

- (1) Un membru compensator care se oferă să faciliteze servicii de compensare indirectă face acest lucru în condiții comerciale rezonabile. Fără a se aduce atingere confidențialității acordurilor contractuale cu clienții individuali, membrul compensator comunică public condițiile generale în care este dispus să faciliteze servicii de compensare indirectă. Printre aceste condiții se pot include cerințele operaționale minime pentru clienții care furnizează servicii de compensare indirectă.

- (2) La facilitarea acordurilor de compensare indirectă, membrii compensatori aplică oricare dintre următoarele măsuri de segregare, conform indicațiilor transmise de client:

- (a) ținerea de evidențe și a unei contabilități separate, care să permită fiecărui client să distingă, în cadrul conturilor deținute la membrul compensator, între activele și pozițiile clientului, pe de o parte, și cele deținute în conturile clienților săi indirecti, pe de altă parte;
- (b) ținerea de evidențe și a unei contabilități separate, care să permită fiecărui client să distingă, în cadrul conturilor deținute la membrul compensator, între activele și pozițiile deținute în contul unui client indirect, pe de o parte, și cele deținute în conturile altor clienți indirecti, pe de altă parte.

- (3) Cerința de a distinge activele și pozițiile deținute la membrul compensator este considerată îndeplinită dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 39 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

- (4) Membrii compensatori instituie proceduri fiabile pentru gestionarea incapacității de îndeplinire a obligațiilor unui client care furnizează servicii de compensare indirectă. Aceste proceduri includ un mecanism credibil de transfer al pozițiilor și al activelor către un client sau un membru compensator alternativ, sub rezerva acordului din partea clienților indirecti afectați. Un client sau un membru compensator nu este obligat să accepte aceste poziții dacă nu s-a angajat anterior în acest sens printr-un acord contractual.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

(5) Membrul compensator se asigură, de asemenea, că procedurile sale permit lichidarea promptă a activelor și a pozițiilor clienților indirecti și permit membrului compensator să achite toate sumele datorate clienților indirecti în urma producerii incapacității de îndeplinire a obligațiilor clientului.

(6) Membrii compensatori identifică, monitorizează și gestionează orice riscuri decurgând din facilitarea acordurilor de compensare indirectă, inclusiv prin utilizarea informațiilor furnizate de clienți în temeiul articolului 4 alineatul (3). Membrul compensator instituie proceduri interne fiabile pentru a garanta că aceste informații nu pot fi utilizate în scopuri comerciale.

Articolul 5

Obligațiile clienților

(1) Clienții care furnizează servicii de compensare indirectă țin evidențe și o contabilitate separată, care să le permită să deosebească între propriile active și poziții și cele deținute în contul clienților lor indirecti. Acești clienți oferă clienților indirecti posibilitatea de a alege între opțiunile de segregare prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și se asigură că clienții indirecti sunt pe deplin informați în privința riscurilor aferente fiecărei opțiuni de segregare. Informațiile furnizate de client clienților indirecti includ detalii ale acordurilor pentru transferarea pozițiilor și a conturilor către un client alternativ.

(2) Clienții care furnizează servicii de compensare indirectă solicită membrului compensator să deschidă un cont segregat la CPC. Acest cont este destinat exclusiv păstrării activelor și a pozițiilor clienților săi indirecti.

(3) Clienții furnizează membrului compensator suficiente informații pentru identificarea, monitorizarea și gestionarea oricăror riscuri care decurg din facilitarea unor acorduri de compensare indirectă. În eventualitatea unei incapacități de îndeplinire a obligațiilor clientului, toate informațiile deținute de client în ceea ce privește clienții săi indirecti vor fi puse imediat la dispoziția membrului compensator.

CAPITOLUL III

NOTIFICAREA TRIMISĂ AEVMP ÎN SCOPUL OBLIGAȚIEI DE COMPENSARE

[Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Articolul 6

Detalii care trebuie incluse în notificare

(1) Notificarea în scopul obligației de compensare include următoarele informații:

- (a) identificarea clasei de contracte derivate extrabursiere;
- (b) identificarea contractelor derivate extrabursiere în cadrul clasei de contracte derivate extrabursiere;

(c) alte informații care trebuie incluse în registrul public în conformitate cu articolul 8;

(d) orice alte caracteristici suplimentare necesare pentru a face diferența între contractele derivate extrabursiere din cadrul clasei de contracte derivate extrabursiere de contractele derivate extrabursiere din afara respectivei clase;

(e) dovezi ale gradului de standardizare a condițiilor contractuale și a proceselor operaționale aferente clasei relevante de contracte derivate extrabursiere;

(f) date privind volumul corespunzător clasei de contracte derivate extrabursiere;

(g) date privind lichiditatea clasei de contracte derivate extrabursiere;

(h) dovezi care să arate că participanții la piață au la dispoziție informații echitabile, fiabile și general acceptate privind prețurile pentru contractele din clasa de contracte derivate extrabursiere;

(i) dovezi privind impactul obligației de compensare asupra măsurii în care participanții la piață au la dispoziție informații privind prețurile.

(2) În scopul evaluării datei sau a datelor de la care produce efecte obligația de compensare, inclusiv orice aplicare treptată a obligației și categoriile de contrapărți cărora li se aplică obligația de compensare, notificarea în scopul obligației de compensare include:

(a) date relevante pentru evaluarea volumului preconizat corespunzător clasei de contracte derivate extrabursiere, dacă aceasta intră sub incidența obligației de compensare;

(b) dovezi privind capacitatea CPC de a gestiona volumul preconizat corespunzător clasei de contracte derivate extrabursiere, dacă aceasta intră sub incidența obligației de compensare și de a gestiona riscurile decurgând din compensarea clasei relevante de contracte derivate extrabursiere, inclusiv prin acorduri de compensare cu clienții sau cu clienții indirecti;

(c) tipul și numărul de contrapărți active și preconizate să fie active în cadrul pieței pentru clasa de contracte derivate extrabursiere, dacă aceasta intră sub incidența obligației de compensare;

(d) o prezentare a diverselor sarcini care trebuie finalizate pentru a începe compensarea cu CPC, împreună cu stabilirea perioadei necesare pentru îndeplinirea fiecărei sarcini;

(e) informații despre capacitatea de administrare a riscurilor, capacitatea juridică și capacitatea operațională a gamei de contrapărți active pe piață pentru clasa de contracte derivate extrabursiere, dacă aceasta intră sub incidența obligației de compensare.

(3) Datele referitoare la volum și lichiditate conțin, pentru clasa de contracte derivate extrabursiere și pentru fiecare contract derivat din cadrul clasei, informațiile relevante referitoare la piață, inclusiv date istorice, date actuale și orice modificare care se preconizează să intervină dacă clasa de contracte derivate extrabursiere intră sub incidența obligației de compensare, inclusiv:

(a) numărul tranzacțiilor;

(b) volumul total;

(c) totalul pozițiilor deschise;

(d) nivelul ordinelor deschise, inclusiv numărul mediu de ordine și de cereri de oferte;

(e) amplitudinea spreadurilor;

(f) măsurarea lichidității în condiții de criză a pieței;

(g) măsurarea lichidității pentru executarea procedurilor în caz de neîndeplinire a obligațiilor.

(4) Informațiile referitoare la gradul de standardizare a condițiilor contractuale și a proceselor operaționale pentru clasa relevantă de contracte derivate extrabursiere furnizate la alineatul (1) litera (e) includ, pentru clasa de contracte derivate extrabursiere și pentru fiecare contract derivat din această clasă, date privind prețul zilnic de referință, precum și numărul de zile din fiecare an cu prețul de referință pe care îl consideră fiabil cel puțin pe perioada celor 12 luni precedente.

CAPITOLUL IV

CRITERII DE STABILIRE A CLASELOR DE CONTRACTE DERIVATE EXTRABURSIERE CARE FAC OBIECTUL OBLIGAȚIEI DE COMPENSARE

[Articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Articolul 7

Criterii care trebuie evaluate de AEVMP

(1) În ceea ce privește gradul de standardizare a condițiilor contractuale și a proceselor operaționale aferente clasei relevante

de contracte derivate extrabursiere, Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) ia în considerare următoarele aspecte:

(a) dacă condițiile contractuale ale clasei relevante de contracte derivate extrabursiere includ o documentație juridică comună, inclusiv acorduri-cadru de compensare (*netting*), definiții, condiții și confirmări standard care stabilesc detaliile contractuale utilizate în mod obișnuit de contrapărți;

(b) dacă procesele operaționale ale respectivei clase relevante de contracte derivate extrabursiere sunt supuse prelucrării automate post-tranzacționare și unor evenimente din ciclul de viață care sunt gestionate într-o manieră comună potrivit unui calendar convenit pe scară largă de contrapărți.

(2) În ceea ce privește volumul și lichiditatea clasei relevante de contracte derivate extrabursiere, AEVMP ia în considerare următoarele aspecte:

(a) dacă marjele sau cerințele financiare ale CPC ar fi proporționale cu riscurile pe care încearcă să le atenueze obligația de compensare;

(b) stabilitatea în timp a dimensiunilor și a nivelului pieței în ceea ce privește produsul în cauză;

(c) probabilitatea ca dispersia pieței să rămână suficientă în eventualitatea producerii unei incapacități de îndeplinire a obligațiilor unui membru compensator;

(d) numărul și valoarea tranzacțiilor.

(3) În ceea ce privește disponibilitatea unor informații echitabile, fiabile și general acceptate privind prețurile contractelor derivate extrabursiere din clasa relevantă, AEVMP ia în considerare dacă informațiile necesare pentru stabilirea cu exactitate a prețurilor contractelor derivate extrabursiere din clasa relevantă sunt ușor accesibile participanților la piață în condiții comerciale rezonabile și dacă acestea ar continua să fie ușor accesibile dacă clasa relevantă de contracte derivate extrabursiere ar intra sub incidența obligației de compensare.

CAPITOLUL V

REGISTRUL PUBLIC

[Articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Articolul 8

Detalii care trebuie incluse în registrul AEVMP

(1) Registrul public al AEVMP include, pentru fiecare clasă de contracte derivate extrabursiere supusă obligației de compensare:

(a) clase de active a contractelor derivate extrabursiere;

- (b) tipul de contracte derivate extrabursiere din cadrul clasei de active;
- (c) activele suport ale contractelor derivate extrabursiere din cadrul clasei de active;
- (d) în cazul activelor suport care sunt instrumente financiare, precizarea dacă activul suport este reprezentat de un singur instrument financiar/emitent sau de un indice/portofoliu;
- (e) pentru alte active suport, precizarea categoriei activului suport;
- (f) moneda noțională și moneda de decontare ale contractelor derivate extrabursiere din cadrul clasei de active;
- (g) plaja de scadențe a contractelor derivate extrabursiere din cadrul clasei de active;
- (h) condițiile de decontare a contractelor derivate extrabursiere din cadrul clasei de active;
- (i) plaja de frecvențe de plată a contractelor derivate extrabursiere din cadrul clasei de active;
- (j) identificatorul de produs al clasei relevante de contracte derivate extrabursiere;
- (k) orice altă caracteristică necesară pentru a face distincția între contracte aparținând clasei relevante de contracte derivate extrabursiere.

(2) În ceea ce privește fiecare CPC autorizată sau recunoscută în scopul obligației de compensare, registrul public al AEVMP include următoarele elemente:

- (a) codul de identificare, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1247/2012 al Comisiei ⁽¹⁾;
- (b) denumirea completă;
- (c) țara de stabilire;
- (d) autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) În ceea ce privește datele de la care intră în vigoare obligația de compensare, inclusiv în cazul aplicării unei perioade de tranziție, registrul public al AEVMP include următoarele elemente:

- (a) identificarea categoriilor de contrapărți cărora li se aplică fiecare perioadă de tranziție;

(b) orice altă condiție necesară, în conformitate cu standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pentru a se aplica perioada de tranziție.

(4) Registrul public al AEVMP include trimiterea la standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în conformitate cu care a fost stabilită fiecare obligație de compensare.

(5) În ceea ce privește CPC referitor la care autoritatea competentă a transmis AEVMP o notificare, registrul public al AEVMP include cel puțin următoarele elemente:

- (a) identificarea CPC;
- (b) clase de active a contractelor derivate extrabursiere care fac obiectul notificării;
- (c) tipul de contracte derivate extrabursiere;
- (d) data notificării;
- (e) identificarea autorității competente care transmite notificarea.

CAPITOLUL VI

FRAGMENTAREA LICHIDITĂȚII

[Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Articolul 9

Precizarea noțiunii de fragmentare a lichidității

(1) Se consideră că s-a produs o fragmentare a lichidității atunci când participanții la un loc de tranzacționare nu pot să încheie o tranzacție cu unul sau cu mai mulți participanți la locul de tranzacționare respectiv din cauza absenței unor acorduri de compensare la care să aibă acces toți participanții.

(2) Nu se consideră că accesul unei CPC la un loc de tranzacționare care este deja deservit de o altă CPC creează fragmentare a lichidității în locul de tranzacționare respectiv dacă, fără să fie nevoie de impunerea obligației ca membrii compensatori ai CPC existente să devină membri compensatori ai CPC solicitante, toți participanții la locul de tranzacționare pot efectua compensări, fie directe, fie indirecte, printr-unul dintre următoarele mijloace:

- (a) cel puțin o CPC comună;
- (b) acorduri de compensare încheiate de contrapărțile centrale.

(3) Acordurile pentru îndeplinirea condițiilor de la alineatul (2) litera (a) sau (b) se încheie înainte ca CPC solicitantă să înceapă prestarea de servicii de compensare în locul de tranzacționare în cauză.

(4) Accesul la o CPC comună, conform dispozițiilor de la alineatul (2) litera (a), se poate realiza prin intermediul a doi sau mai mulți membri compensatori ori clienți sau prin acorduri de compensare indirectă.

⁽¹⁾ JO L 352, 21.12.2012, p. 20.

(5) Acordurile de compensare menționate la alineatul (2) litera (b) pot prevedea transferul tranzacțiilor executate de participanții la piață în cauză către membrii compensatori ai altor CPC. Deși accesul unei CPC la un loc de tranzacționare nu ar trebui să necesite existența interoperabilității, un acord de interoperabilitate încheiat de CPC în cauză și aprobat de autoritățile competente relevante poate fi utilizat pentru îndeplinirea cerinței de acces la acorduri de compensare comune.

CAPITOLUL VII

CONTRAPĂRȚI NEFINANCIARE

Articolul 10

[Articolul 10 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Criterii de stabilire a contractelor derivate extrabursiere care reduc în mod obiectiv riscurile

(1) Un contract derivat extrabursier poate fi măsurat obiectiv ca reducând riscurile legate direct de activitatea comercială sau de finanțare a trezoreriei a contrapărții nefinanciare sau a grupului respectiv dacă, fie de unul singur, fie în combinație cu alte contracte derivate, direct sau prin instrumente strâns corelate, îndeplinește unul dintre criteriile următoare:

- (a) acoperă riscurile decurgând din modificarea potențială a valorii activelor, a serviciilor, a contribuțiilor, a produselor, a mărfurilor sau a datoriilor pe care contrapartea nefinanciară sau grupul acesteia le deține, le produce, le fabrică, le prelucreează, le furnizează, le achiziționează, le comercializează, le închiriază, le vinde ori le contractează sau pe care anticipează în mod rezonabil că le va deține, produce, fabrica, prelucra, furniza, achiziționa, comercializa, închiria, vinde ori contracta în cursul desfășurării normale a activității sale;
- (b) acoperă riscurile decurgând din impactul indirect potențial asupra valorii activelor, a serviciilor, a contribuțiilor, a produselor, a mărfurilor sau a datoriilor menționate la litera (a), care decurg din fluctuații ale ratelor dobânzilor, ale ratelor inflației, ale cursurilor de schimb valutar sau ale riscului de credit;
- (c) îndeplinește cerințele pentru a fi considerat contract de acoperire a riscurilor în cadrul standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 11

[Articolul 10 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Praguri de compensare

Valorile pragurilor de compensare în scopul obligației de compensare sunt următoarele:

- (a) 1 miliard EUR ca valoare noțională brută pentru contractele derivate extrabursiere de credit;

(b) 1 miliard EUR ca valoare noțională brută pentru contractele derivate extrabursiere pe acțiuni;

(c) 3 miliarde EUR ca valoare noțională brută pentru contractele derivate extrabursiere pe rata dobânzii;

(d) 3 miliarde EUR ca valoare noțională brută pentru contractele derivate extrabursiere pe cursul de schimb;

(e) 3 miliarde EUR ca valoare noțională brută pentru contractele derivate extrabursiere pe mărfuri și alte contracte derivate extrabursiere nemenționate la literale (a)-(d).

CAPITOLUL VIII

TEHNICI DE ATENUARE A RISCURILOR PENTRU CONTRACTELE DERIVATE EXTRABURSIERE CARE NU SUNT COMPENSATE PRIN CPC

Articolul 12

[Articolul 11 alineatul (14) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Confirmarea rapidă

(1) Un contract derivat extrabursier încheiat între contrapărți financiare sau contrapărți nefinanciare menționate la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și care nu este compensat prin CPC este confirmat prin mijloace electronice, dacă acestea sunt disponibile, cât mai curând posibil și cel mai târziu:

(a) în cazul swapurilor pe riscul de credit și al swapurilor pe rata dobânzii încheiate cel târziu la 28 februarie 2014, până la sfârșitul celei de-a doua zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat extrabursier;

(b) în cazul swapurilor pe riscul de credit și al swapurilor pe rata dobânzii încheiate după 28 februarie 2014, până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat extrabursier;

(c) pentru swapurile pe acțiuni, swapurile pe cursul de schimb valutar, swapurile pe mărfuri și orice alte instrumente financiare derivate care nu sunt prevăzute la litera (a), încheiate cel târziu la 31 august 2013, până la sfârșitul celei de-a treia zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat;

(d) pentru swapurile pe acțiuni, swapurile pe cursul de schimb valutar, swapurile pe mărfuri și orice alte instrumente financiare derivate care nu sunt prevăzute la litera (a), încheiate după 31 august 2013 și cel târziu la 31 august 2014, până la sfârșitul celei de-a doua zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat;

⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

(e) pentru swapurile pe acțiuni, swapurile pe cursul de schimb valutar, swapurile pe mărfuri și orice alte instrumente financiare derivate care nu sunt prevăzute la litera (a), încheiate după 31 august 2014, până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat.

(2) Un contract derivat extrabursier încheiat cu o contraparte nefinanciară care nu este menționată la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este confirmat cât mai curând posibil, prin mijloace electronice, dacă acestea sunt disponibile, și cel mai târziu:

(a) în cazul swapurilor pe riscul de credit și al swapurilor pe rata dobânzii încheiate cel târziu la 31 august 2013, până la sfârșitul celei de-a cincea zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat extrabursier;

(b) în cazul swapurilor pe riscul de credit și al swapurilor pe rata dobânzii încheiate după 31 august 2013 și cel târziu la 31 august 2014, până la sfârșitul celei de-a treia zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat extrabursier;

(c) în cazul swapurilor pe riscul de credit și al swapurilor pe rata dobânzii încheiate după 31 august 2014, până la sfârșitul celei de-a doua zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat extrabursier;

(d) pentru swapurile pe acțiuni, swapurile pe cursul de schimb valutar, swapurile pe mărfuri și orice alte instrumente financiare derivate care nu sunt prevăzute la litera (a), încheiate cel târziu la 31 august 2013, până la sfârșitul celei de-a șaptea zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat;

(e) pentru swapurile pe acțiuni, swapurile pe cursul de schimb valutar, swapurile pe mărfuri și orice alte instrumente financiare derivate care nu sunt prevăzute la litera (a), încheiate după 31 august 2013 și cel târziu la 31 august 2014, până la sfârșitul celei de-a patra zile lucrătoare care urmează datei executării contractului derivat;

(f) pentru swapurile pe acțiuni, swapurile pe cursul de schimb valutar, swapurile pe mărfuri și orice alte instrumente financiare derivate care nu sunt prevăzute la litera (a), încheiate după 31 august 2014, până la sfârșitul celei de-a doua zile lucrătoare care urmează datei executării.

(3) În cazul în care o tranzacție menționată la alineatul (1) sau (2) este încheiată după ora locală 16:00 sau cu o contraparte situată într-un fus orar diferit, care nu permite confirmarea până la termenul stabilit, confirmarea se realizează

cât mai curând posibil și cel târziu cu o zi lucrătoare mai târziu decât termenul stabilit la alineatul (1) sau (2), după caz.

(4) Contrapărțile financiare trebuie să dispună de procedura necesară pentru a raporta lunar către autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 48 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ numărul de tranzacții derivate extrabursiere neconfirmate menționate la alineatele (1) și (2) care sunt în derulare de mai mult de cinci zile lucrătoare.

Articolul 13

[Articolul 11 alineatul (14) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Reconcilierea portofoliilor

(1) Contrapărțile financiare și nefinanciare la un contract derivat extrabursier încheie acorduri, în scris sau prin alte mijloace electronice, cu fiecare dintre contrapărțile lor, în privința acordurilor în temeiul cărora vor fi reconciliate portofoliile. Aceste acorduri se încheie înaintea contractului derivat extrabursier.

(2) Reconcilierea portofoliilor se realizează reciproc de către contrapărțile la contracte derivate extrabursiere sau de către o parte terță calificată care a fost împuternicită în acest sens de către o contraparte. Reconcilierea portofoliilor privește condițiile comerciale cheie prin care se identifică fiecare contract derivat extrabursier și include cel puțin evaluarea atribuită fiecărui contract în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) În vederea identificării din timp a oricărei discrepante la nivelul condițiilor semnificative ale contractului derivat extrabursier, inclusiv în ceea ce privește evaluarea acestuia, reconcilierea portofoliilor se realizează:

(a) în cazul unei contrapărți financiare sau al unei contrapărți nefinanciare menționate la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:

(i) în fiecare zi lucrătoare, în cazul în care contrapărțile au cel puțin 500 de contracte derivate extrabursiere în derulare între ele;

(ii) o dată pe săptămână, în cazul în care contrapărțile au între 51 și 499 de contracte derivate extrabursiere în derulare între ele în orice moment al săptămânii;

(iii) o dată pe trimestru, în cazul în care contrapărțile au cel mult 50 de contracte derivate extrabursiere în derulare între ele în orice moment al trimestrului;

⁽¹⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

(b) în cazul unei contrapărți nefinanciare care nu este menționată la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:

(i) o dată pe trimestru, în cazul în care contrapărțile au mai mult de 100 de contracte derivate extrabursiere în derulare între ele în orice moment al trimestrului;

(ii) o dată pe an, în cazul în care contrapărțile au cel mult 100 de contracte derivate extrabursiere în derulare între ele.

Articolul 14

[Articolul 11 alineatul (14) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Comprimarea portofoliilor

Contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare cu cel puțin 500 de contracte derivate extrabursiere în derulare cu o contraparte care nu sunt compensate la nivel central trebuie să dispună de proceduri pentru analiza periodică, cel puțin de două ori pe an, a posibilității de efectuare a unui exercițiu de comprimare a portofoliului pentru a-și reduce riscul de credit al contrapărții și pentru realizarea unei astfel de operațiuni de comprimare a portofoliilor.

Contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare se asigură că sunt în măsură să prezinte o explicație rezonabilă și valabilă autorității competente de resort în cazul în care ajung la concluzia că nu este oportună efectuarea unei operațiuni de comprimare a portofoliilor.

Articolul 15

[Articolul 11 alineatul (14) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Soluționarea litigiilor

(1) Înainte de a încheia contracte derivate extrabursiere între ele, contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare trebuie să cadă de acord în privința procedurilor și a proceselor detaliate referitoare la:

(a) identificarea, înregistrarea și monitorizarea litigiilor referitoare la recunoașterea sau evaluarea contractului și la schimbul de garanții între contrapărți. Aceste proceduri consemnează cel puțin perioada de timp în care litigiul rămâne nesoluționat, contrapartea și suma care face obiectul litigiului;

(b) soluționarea litigiilor în timp util, cu un proces specific pentru litigiile care nu sunt soluționate în termen de cinci zile lucrătoare.

(2) Contrapărțile financiare raportează autorității competente desemnate în conformitate cu articolul 48 din Directiva 2004/39/CE orice litigiu între contrapărți referitor la un

contract derivat extrabursier, evaluarea acestuia sau schimbul de garanții având o valoare sau un quantum mai mare de 15 milioane EUR și aflat în derulare timp de cel puțin 15 zile lucrătoare.

Articolul 16

[Articolul 11 alineatul (14) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Condiții de piață care împiedică evaluarea la prețul pieței

(1) Se consideră că s-au produs condiții de piață care împiedică evaluarea la prețul pieței a unui contract derivat extrabursier în oricare dintre situațiile următoare:

(a) când piața este inactivă;

(b) când plaja de estimări ale valorilor echitabile rezonabile este considerabilă, iar probabilitatea fiecărei estimări nu poate fi evaluată în mod rezonabil.

(2) Piața unui contract derivat extrabursier este considerată inactivă atunci când cotațiile nu sunt disponibile periodic și cu ușurință, iar prețurile disponibile nu reprezintă tranzacții de pe piață care sunt efective și care au loc periodic în condiții obiective.

Articolul 17

[Articolul 11 alineatul (14) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Criterii pentru utilizarea evaluării în funcție de un model

Pentru utilizarea evaluării în funcție de un model, contrapărțile financiare și nefinanciare trebuie să aibă un model care:

(a) conține toți factorii pe care contrapărțile i-ar avea în vedere la stabilirea unui preț, inclusiv utilizarea unui volum cât mai mare de informații utile pentru evaluarea la prețul pieței;

(b) este în acord cu metodologiile economice acceptate de stabilire a prețurilor instrumentelor financiare;

(c) este calibrat, iar validitatea sa este testată utilizând prețuri provenite din orice tranzacție cu instrumentul financiar respectiv observabilă pe piață la momentul respectiv sau prețuri bazate pe orice date de piață observabile disponibile;

(d) este validat și monitorizat independent, de către alt departament decât cel care își asumă riscul;

(e) este consemnat în scris în mod corespunzător și aprobat de consiliul de administrație, cu frecvența necesară, după orice modificare semnificativă și cel puțin o dată pe an. Această aprobare poate fi delegată unui comitet.

Articolul 18

[Articolul 11 alineatul (14) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Detalii ale notificării către autoritățile competente a tranzacțiilor intragrup

(1) Solicitarea sau notificarea către autoritățile competente a detaliilor tranzacției intragrup se realizează în scris și include următoarele elemente:

- (a) contrapărțile la tranzacție care sunt persoane juridice, inclusiv identificatorii acestora în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1247/2012;
- (b) relațiile dintre societățile care sunt contrapărți;
- (c) detalii privind relațiile contractuale accesorii dintre părți;
- (d) categoria tranzacției intragrup în sensul de la articolul 3 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a)-(d) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (e) detalii privind tranzacțiile pentru care contrapartea solicită exceptarea, inclusiv:
 - (i) clase de active a contractelor derivate extrabursiere;
 - (ii) tipul de contracte derivate extrabursiere;
 - (iii) tipul de active suport;
 - (iv) moneda noțională și moneda de decontare;
 - (v) plaja de scadențe a contractelor;
 - (vi) tipul de decontare;
 - (vii) dimensiunea, volumele și frecvența anuale preconizate ale contractelor.

(2) Cererea sau notificarea înaintată autorității competente relevante de o contraparte include informații care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 11 alineatele (6)-(10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Documentele justificative includ copii ale procedurilor scrise de administrare a riscurilor, informații referitoare la istoricul tranzacțiilor și copii ale contractelor relevante dintre părți și pot include, la cererea autorității competente, un aviz juridic.

Articolul 19

[Articolul 11 alineatul (14) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Detalii ale notificării tranzacțiilor intragrup către AEVMP

(1) Notificarea din partea autorității competente a detaliilor unei tranzacții intragrup se transmite către AEVMP în scris:

(a) în termen de o lună de la primirea notificării, în cazul notificărilor transmise în temeiul articolului 11 alineatul (7) sau al articolului 11 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) în termen de o lună de la transmiterea deciziei către contraparte, în cazul deciziilor autorității competente adoptate în temeiul articolului 11 alineatele (6), (8) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(2) Notificarea către AEVMP:

(a) include informațiile enumerate la articolul 18;

(b) indică dacă este vorba de o decizie pozitivă sau negativă;

(c) în cazul unei decizii pozitive:

(i) un rezumat al motivelor care au condus la concluzia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 11 alineatele (6), (7), (8), (9) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(ii) dacă exceptarea este integrală sau parțială, referitor la notificările transmise în temeiul articolului 11 alineatele (6), (8) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(d) în cazul unei decizii negative:

(i) identificarea condițiilor prevăzute, după caz, la articolul 11 alineatele (6), (7), (8), (9) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care nu sunt îndeplinite;

(ii) un rezumat al motivelor pentru care s-a considerat că aceste condiții nu sunt îndeplinite.

Articolul 20

[Articolul 11 alineatul (14) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Informații referitoare la exceptarea intragrup care trebuie făcute publice

Informațiile privind o exceptare intragrup care trebuie făcute publice includ următoarele elemente:

(a) contrapărțile la tranzacție care sunt persoane juridice, inclusiv identificatorii acestora în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1247/2012;

(b) relațiile dintre contrapărți;

(c) dacă exceptarea este integrală sau parțială;

(d) valoarea noțională agregată a contractelor derivate extrabursiere pentru care se aplică exceptarea intragrup.

*Articolul 21***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 13, 14 și 15 se aplică la șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO
